

Защо неизвистната да ти' проклята?
 Не ти, че безправственъ богамаи?
 Съ презрение чва неинъ тма?
 Не ти, че нѣс бика въ своите обиди?
 Позоръ и вѣренъ срамъ!... но кой е виноватъ?
 Кой' ще не е овина за този развратъ?
 И за сѣмъ е вѣсѣмъ прина,
 Ще помни тѣ, кога и' чѣр паднаа.
 София. 1880. 15 Септември.

Отъ Гарета.

Гайндъ - Гарондъ.

Съ прагъ на трауръ тамъ покрива
 Зорка пича по вѣнците
 И седътъ казо видѣнъ
 Неподвижни, тѣмъ тѣмъ
 И до тѣхъ чѣръ открити
 Ле' сѣи тѣмъ на поета
 Како сѣи: взоръ вѣжновенъ
 Успява е къмъ небето